T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ

ESAS NO : 2020 / 312
KARAR NO : 2020 / 321
KARAR TR : 28.5.2020

ÖZET : Evlat edinme öncesi geçici bakım sözleşmesi ile evlat edinilmek üzere davacıların yanına yerleştirilen çocuk ile ilgili olarak Aile Mahkemesinde açılan davanın reddedilerek kesinleştiğinden bahisle, çocuğun Kuruma teslim edilmesi gerektiğine ilişkin 28.06.2017 tarihli davalı idare işleminin iptali istemiyle açılan davanın, davalı İdareye ilişkin kısmının; İDARİYARGI YERİNDE görülmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacılar : 1- M.G., 2-N.G.
Vekilleri : Av. T. A., Av.M. B.
Davalılar : 1-Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı(Ankara İl Müdürlüğü)
Vekili : Av. H. G. U.
Adli Yargı yerinde Dahili Davalılar, İdari Yargı yerinde diğer Davalılar:
2- H.U.
3-R. U.

O L A Y : Davacılar vekili dilekçesinde; müvekkillerinin 10.11.2011 tarihli evlat edinme bakım sözleşmesi ile doğumunu takiben biyolojik annesi tarafından kuruma teslim edilen küçüğü 15 günlük iken teslim aldığını; şu anda 7 yaşında olan, ilkokula başlayan çocuğun mutlu ve sevgi dolu bu ailede yaşadığını; müvekkillerinin, küçüğü evlat edinmek istemeleri nedeniyle Ankara 6. Aile Mahkemesinde E:2013/5 sayı ile açtığı davanın; Kurumun, biyolojik anneden çocuğu teslim alırken evlat edinme rızasını eksik alması nedeniyle 3. Aile Mahkemesinin E:2012/226 sayılı dosyasıyla açtığı rızanın aranmaması davasının reddi gerekçe gösterilerek, reddedildiğini ve bu kararın kesinleşmesi üzerine davalı İl Müdürlüğünce, bu karar gerekçe gösterilerek küçüğün kuruma teslimini içeren 28.06.2017 tarihli işlemin tesis edildiğini; durumu inceleyen uzman N.A.'nın düzenlediği 29.08.2016 tarihli raporda; koruyucu aile statüsü ile müvekkillerinin yanında kalmasının çocuğun yararına olacağının ifade edildiğini; çocuğun dosyası incelendiğinde; iyi bakılmadığı yolunda düzenlenmiş herhangi bir rapor ve görüşün bulunmadığını; buna rağmen davalının 28.06.2017 tarihli yazısı ile küçüğün kuruma tesliminin istenilmesinin yasal olmadığını; davalı kurum ile müvekkilleri arasında imzalı 10.11.2011 tarihli evlat edinme bakım sözleşmesi incelendiğinde sözleşmenin 3.maddesinde aynen; "Evlat edinilecek kişi veya ailenin yanına yerleştirilen çocuğun yasal sürenin sonunda hukuksal nedenlerle veya çocuktaki sağlık sorunu nedeniyle evlat edinmemesi halinde yapılacak durum değerlendirmesi sonucunda çocuk aile yanında sorun çözümlenene kadar kalabilir./ Hukuksal süreç sonunda çocuğun evlat edindirilmemesi ve ailenin de istemesi halinde çocuk aynı aile yanında koruyucu aile hizmeti kapsamında yararlandırılabilir. Bu kapsamdaki çocuğun hukuksal durumu yeniden evlat edinmeye uygun hale geldiğinde aynı aile tarafından evlat edinilebilir," hükmünü taşıdığını; dolayısıyla davalı kurumun kendi hukuksal hatası nedeniyle küçüğün müvekkillerince evlat edinilmediğini, bu durumun küçüğün bu aileden alınmasını gerektirmediğini; isteğin yasalara ve yönetmeliklere de aykırı olduğunu; davalı kurumun, 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanunu hükümlerinde yer alan amaç ve ilkeler doğrultusunda çocuğu ve yararını korumakla yükümlü bulunduğunu; 5395 sayılı Kanunun 4.maddesinde korumanın temel ilkelerine yer verdiğini; bu ilkelerden en önemlilerinden birinin, kurumda bakım ve kurumda tutmanın son çare oluşu, olduğunu; kurumun böyle bir istekte bulunabilmesi için tıpkı evlat edinme bakım sözleşmesini düzenlediği gibi, aile hakkında sosyal inceleme raporu düzenleyip bu raporun evlat edinme ya da koruyucu aile komisyonunca incelenip karara bağlanmasının gerektiğini; bu kararın taraflara tebliğ edilerek itiraz hakları kullandırıldıktan sonra kesinleşeceğini; bu karar alınırken düzenlenen Sosyal Hizmet raporunda çocuğun görüşünün alınacağını: raporun, Yönetmeliğin 20.maddesinde yer alan nedenlerin varlığını dile getirip çocuğun aileden geri alınması yolunda olması halinde, bu kez de çocuk ve aile arasında uyum çalışmaları düzenlenerek çocuğun ve ailenin yeni konuma uyumunun sağlanacağını, bu uyum süreci başarı ile sonuçlandığında çocuğun aileden alınabileceğini; dava konusu yaptıkları ve iptaline karar verilmesini istedikleri bu yazıda bir komisyon kararından söz edilmediğini; gerek 5395 sayılı yasanın 4 maddesinde, gerekse Yönetmelikte, kararların alınmasında ve uygulanmasında çocuğun görüşünün alınmasını esas alındığını; bu hususları içermeyen isteğin hukuken yok hükmünde olduğunu; kurumun bu çocuğa, travmayı, acıyı, terk edilmişlik duygusunu yaşatmaya hakkı olmadığını ifade ederek; davalı kurumun evlat edinme davasının reddinin kesinleşmesini gerekçe göstererek, Evlat Edinme Bakım Sözleşmesi ile müvekkillerine teslim edilen ve 7 yıl süre ile bakılıp büyütülen çocuğun kurum bakımına teslimine ilişkin 28.6.2017 tarihli yazısının iptaline karar verilmesi istemiyle 30.6.2017 tarihinde adli yargı yerinde dava açmıştır.

Ankara 5.Aile Mahkemesi: 24.1.2018 gün ve E:2017/1125, K:2018/73 sayı ile, uyuşmazlığın esasını inceleyerek, "(…)M. G. ve N. Gü.'ün Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığından evlat edinme bakım sözleşmesi ile küçük Başar Çağrı Uzun'u teslim aldıkları, davacıların küçüğü evlat edinmek istemeleri nedeni ile Ankara 6 Aile Mahkemesinin 2013/5 esasına kayıtlı açılan davayı Ankara 3 Aile Mahkemesinin 2013/226 esas sayılı dosyasına açtığı rızanın aranmaması davasının red edilmesi nedeni ile evlat edinme davasının red edildiği, bu nedenle çocuğun kuruma teslim

edilmesinin istenildiği, kurumun da davacılara teslim edilmesi yolunda ihtar gönderdiği, her iki kararın da kesinleştiği anlaşılmaktadır.

Görüldüğü üzere ortada kesin hükümler vardır, küçüğün davacı tarafa verilmesini gerektirir yasal bir dayanak kalmamıştır.(…)" gerekçesiyle davanın reddine karar vermiş; bu karara karşı istinaf yoluna başvurulmuştur.

Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 2.Hukuk Dairesi: 13.2.2019 gün ve E:2018/1457, K:2019/250 sayı ile, "(…)Aile ve Sosyal Politikalar İl Müdürlüğünün çocuğun teslimine istemeye yönelik işlemin idari bir işlem olup, davacıların idari işlemin iptalini istediklerinden, mahkemece dava dilekçesinin görev yönünden değerlendirilip görevsizlik kararı verilmesi gerekirken, yazılı gerekçe ile davanın reddine karar verilmesi doğru olmadığı(…)" gerekçesiyle davacıların istinaf başvurularının Kabulü ile Ankara 5. Aile Mahkemesi'nin 24/01/2018 tarih, 2017/1125 Esas, 2018/73 Karar sayılı kararının HMK 353/1-a maddesi uyarınca kaldırılmasına; dosyanın Daire kararına uygun şekilde işlem yapılmak üzere mahal mahkemesine gönderilmesine kesin olarak karar vermiştir.

ANKARA 14.AİLE MAHKEMESİ: 18.12.2019 gün ve E:2019/174, K:2019/979 sayı ile, "(…)Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 2. Hukuk Dairesi'nin 13/02/2019 tarih, 2018/1457E, 2019/250K sayılı kararla "Aile ve Sosyal Politikalar İl Müdürlüğünün çocuğun teslimini istemeye yönelik işlemin idari işlem olup, davacıların idari işlemin iptalini istediklerinden mahkemece dava dilekçesinin görev yönünden değerlendirilip görevsizlik kararı verilmesi gerekirken yazılı gerekçe ile davanın reddine karar verilmesi doğru olmadığından" istinaf talebinin kabulüne, kararın kaldırılmasına, kesin olarak karar verilmiştir.

Görüldüğü üzere Bölge Adliye Mahkemesi kararı kesin niteliktedir.

Açıklanan nedenlerle görevsizlik kararı verilmiş, aşağıdaki hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM:

Yukarıda açıklanan nedenlerle;

1-Mahkememizin görevsizliğine…" karar vermiş, bu karar istinaf yoluna başvurulmaksızın kesinleşmiştir.

Davacılar vekili bu kez, 21.10.2011 doğumlu olup 10.11.2011 tarihli evlat edinme bakım sözleşmesi ile evlat edinme iznine dayalı olarak kendilerine teslim edilen ve 7 yıl süreyle bakılıp gözetilen Barış Çağrı Usta'nın 28.06.2017 tarihli davalı İl Müdürlüğü kararıyla kendilerinden alınıp biyolojik ailesine teslimi kararının iptali istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

ANKARA 23.İDARE MAHKEMESİ: 11.3.2020 gün ve E:2020/492 sayı ile, "(…)4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun "evlat edinme" ana başlıklı dördüncü ayrımında yer alan 312. maddesinde "Küçük, gelecekte evlat edinilmek amacıyla bir kuruma yerleştirilir ve ana ve babadan birinin rızası eksik olursa, evlat edinenin veya evlat edinmede aracılık yapan kurumun istemi üzerine ve kural olarak küçüğün yerleştirilmesinden önce, onun oturduğu yer mahkemesi bu rızanın aranıp aranmamasına karar verir." hükmü, 315. maddesinde, "Evlat edinme kararı, evlat edinenin oturma yeri; birlikte evlat edinmede eşlerden birinin oturma yeri mahkemesince verilir. Mahkeme kararıyla birlikte evlatlık ilişkisi kurulmuş olur." hükmü, "evlatlık işlemlerinde aracılık" başlıklı 320. maddesinde ise, "Küçüklerin evlat edinilmesine ilişkin aracılık faaliyetleri, ancak Bakanlar Kurulunca yetki verilen kurum ve kuruluşlarca yapılır. Aracılık faaliyetlerinin yürütülmesine ilişkin hususlar tüzükle düzenlenir." hükmü yer almıştır.

Küçüklerin Evlat Edinilmesinde Aracılık Faaliyetlerinin Yürütülmesine İlişkin Tüzüğün 1. maddesinde; Tüzüğün, küçüklerin kendi ülkesi içerisinde veya ülkelerarası evlât edinilmesinde aracılık faaliyetlerinin yürütülmesine ilişkin usul ve esasları düzenlemek amacıyla küçüklerin, evlât edinilmesinde, aracılık faaliyetinin yürütülmesine ilişkin hükümleri kapsadığı, 3. maddesinde; evlât edinmede aracılık faaliyetlerinin Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü tarafından yürütüleceği, 5. maddesinde, evlât edinmek isteyenlerden yerleşim yeri Türkiye'de olan Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarının, yerleşim yerlerindeki İl Müdürlüklerine yazılı olarak başvuruda bulunması gerektiği, 9. maddesinde, evlât edinme başvurusunun reddedilmesine, askıya alınmasına veya işlemden kaldırılmasına ilişkin işlemlerin İl Müdürlüğü tarafından başvuru sahiplerine yazılı olarak bildirileceği, bu işlemlere karşı bildirim tarihinden itibaren onbeş gün içinde İl Müdürlüğü nezdinde itiraz edilebileceği, itirazın komisyon tarafından görüşülerek en geç bir ay içinde kesin olarak karara bağlanacağı ve kararın itiraz edene yazılı olarak bildirileceği, 14. maddesinde; 5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanununun 29 uncu maddesi hükmü gereğince evlât edinme kararının mahkeme tarafından on gün içinde o yerin Nüfus Müdürlüğüne bildirileceği düzenlemelerine yer verilmiştir.

Dosyanın incelenmesinden, B. Ç. U. isimli çocuğu 7 yıl süreyle bakıp gözeten davacılar arafından, Aile Çalışma ve Sosyal Hizmetler Ankara İl Müdürlüğünün 28.06.2017 tarihli işlemi ile anılan küçüğün davacılardan geri alınarak biyolojik ailesine teslimine ilişkin işlemi tesis etmesi üzerine, anılan işlemin iptali istemiyle Ankara 14. Aile Mahkemesinin 2019/174 sayılı esasına kayıtlı davanın açıldığı, anılan Mahkemenin 18.12.2019 tarih ve E:2019/l 74, K:2019/979 sayılı kararı ile davanın görev yönünden reddine karar verildiği, bunun üzerine anılan işlemin iptali istemiyle görülmekte olan iş bu davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Aktarılan Yasa ve Tüzük hükümlerinin incelenmesinden, evlat edinme başvurularının Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu İl Müdürlüklerine yapılacağı, il müdürlüklerinin evlât edinmede aracılık faaliyetlerini yürüttüğü, evlat edinmeye ilişkin nihai kararın, evlat edinenin oturma yeri; birlikte evlat edinmede eşlerden birinin oturma yeri hukuk mahkemesince verileceği anlaşıldığından; evlat edinme başvuru sürecine ilişkin il müdürlüğünce tesis edilen işlemlerin hukuka uygunluğunun da Asliye Hukuk Mahkemeleri tarafından denetlenmesi gerekmektedir.

Buna göre, gerek 4721 sayılı Medeni Kanun gerekse Küçüklerin Evlat Edinilmesinde Aracılık Faaliyetlerinin Yürütülmesine İlişkin Tüzük uyarınca nihai olarak Asliye Hukuk (Aile) Mahkemelerince karara bağlanacak bir konuda İdare Mahkemesince karar verilmesi, kargaşaya neden olacaktır.

Bu durumda; yukarıda aktarılan mevzuat hükümleri ve açıklamalar göz önünde bulundurulduğunda, 7 yıl süreyle davacılar tarafından bakılıp gözetilen Barış Çağrı Usta'nın geri alınarak biyolojik ailesine teslimine ilişkin işleme karşı, adli yargı düzeni içerisinde yer alan Asliye Hukuk (Aile) Mahkemesinde dava açılabileceği açık olup; uyuşmazlığın görüm ve çözümü adli yargıya ait olduğundan, anılan işleme karşı açılan davanın görev yönünden reddi gerektiği sonucuna

ulaşılmıştır.

Nitekim İstanbul Bölge İdare Mahkemesi 10. İdari Dava Dairesinin 15.12.2017 tarih ve E:2017/1976, K:2017/2388 sayılı kararı ile Danıştay Onuncu Dairesinin 26.02.2019 tarih ve E:2015/2983, K:2019/1526 sayılı kararları da aynı doğrultudadır.

Açıklanan nedenlerle, Mahkememizin görevsizliğine, Mahkememiz ile Ankara 14. Aile Mahkemesi arasındaki görev uyuşmazlığının giderilmesi ve görevli yargı yerinin belirlenmesi için 2247 sayılı Kanunun 19. maddesi uyarınca dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine, bu amaçla Ankara 14. Aile Mahkemesinin 2019/174 sayılı dava dosyasının aslının anılan Mahkemeden istenilmesine, Uyuşmazlık Mahkemesince karar verilinceye kadar dosya halkındaki incelemenin ertelenmesine…" karar vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE:

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Hicabi DURSUN'un Başkanlığında, Üyeler: Şükrü BOZER, Mehmet AKSU, Birol SONER, Aydemir TUNÇ, Nurdane TOPUZ ve Ahmet ARSLAN'ın katılımlarıyla yapılan 28.5.2020 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; İdare Mahkemesince, 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesine göre başvuruda bulunulmuş olduğu, adli ve idari yargı yerleri arasında görev uyuşmazlığının doğduğu; idari yargı dosyasının Mahkemece, adli yargı dosyası ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, evlat edinme öncesi geçici bakım sözleşmesi ile evlat edinilmek üzere davacıların yanına yerleştirilen çocuk ile ilgili olarak Aile Mahkemesinde açılan davanın reddedilerek kesinleştiğinden bahisle, çocuğun Kuruma teslim edilmesi gerektiğine ilişkin 28.06.2017 tarihli davalı idare işleminin iptali istemiyle açılmıştır.

4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun 305. maddesinde, "Bir küçüğün evlât edinilmesi, evlât edinen tarafından bir yıl süreyle bakılmış ve eğitilmiş olması koşuluna bağlıdır.

Evlât edinmenin her hâlde küçüğün yararına bulunması ve evlât edinenin diğer çocuklarının yararlarının hakkaniyete aykırı bir biçimde zedelenmemesi de gerekir";

312.maddesinde, " Küçük, gelecekte evlât edinilmek amacıyla bir kuruma yerleştirilir ve ana ve babadan birinin rızası eksik olursa, evlât edinenin veya evlât edinmede aracılık yapan kurumun istemi üzerine ve kural olarak küçüğün yerleştirilmesinden önce, onun oturduğu yer mahkemesi bu rızanın aranıp aranmamasına karar verir.

Diğer hâllerde, bu konudaki karar evlât edinme işlemleri sırasında verilir.

Ana ve babadan birinin küçüğe karşı özen yükümlülüğünü yeterince yerine getirmemesi sebebiyle rızasının aranmaması hâlinde, bu konudaki karar kendisine yazılı olarak bildirilir.";

315.maddesinde, " Evlât edinme kararı, evlât edinenin oturma yeri; birlikte evlât edinmede eşlerden birinin oturma yeri mahkemesince verilir. Mahkeme kararıyla birlikte evlâtlık ilişkisi kurulmuş olur.(…)";

320.maddesinde, " Küçüklerin evlât edinilmesine ilişkin aracılık faaliyetleri, ancak Cumhurbaşkanınca yetki verilen kurum ve kuruluşlarca yapılır. (2)

Aracılık faaliyetlerinin yürütülmesine ilişkin hususlar Cumhurbaşkanınca çıkarılan yönetmelikle düzenlenir."(2) {(2) 2/7/2018 tarihli ve 700 sayılı KHK'nin 139 uncu maddesiyle, bu maddenin birinci fıkrasında yer alan "Bakanlar Kurulunca" ibaresi "Cumhurbaşkanınca" ve ikinci fıkrasında yer alan "tüzükle" ibaresi "Cumhurbaşkanınca çıkarılan yönetmelikle" şeklinde değiştirilmiştir.} " hükmü yer almıştır.

2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanunu(Bu Kanunun adı 'Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Kanunu" iken, 3/6/2011 tarihli ve 633 sayılı KHK'nin 35 inci maddesiyle değiştirilmiştir.)'nun 1. maddesinde, " Bu Kanunun amacı; korunmaya, bakıma veya yardıma ihtiyacı olan aile, çocuk, engelli, yaşlı ve diğer kişilere götürülen sosyal hizmetlere ve bu hizmetleri yürütmek üzere kurulan teşkilatın kuruluş, görev, yetki ve sorumluluklar ile faaliyet ve gelirlerine ait esas ve usulleri düzenlemektir." ve 22. maddesinde, " Korunmaya ihtiyacı olan çocukların reşit oluncaya kadar bu Kanun hükümlerine göre Kurumca kurulan sosyal hizmet kuruluşlarında bakılıp yetiştirilmeleri ve bir meslek sahibi edilmeleri hususundaki gerekli tedbir kararı 3/7/2005 tarihli ve 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanununa göre yetkili ve görevli mahkemece alınır. Bu karar için gerekli belgeler Kurumca düzenlenir ve ilgili mahkemeye gönderilir. (3)(4)

Haklarında derhal korunma tedbiri alınmasında zorunluluk görülen çocuklar mahkeme kararı alınıncaya kadar, bu Kanuna göre kurulmuş kuruluşlarda veya aile yanında mahalli mülki amirin onayı alınmak suretiyle bakım altına alınır." denilmiştir.

Küçüklerin Evlat Edinilmesinde Aracılık Faaliyetlerinin Yürütülmesine İlişkin Tüzüğün 1. maddesinde; Tüzüğün, küçüklerin kendi ülkesi içerisinde veya ülkelerarası evlât edinilmesinde aracılık faaliyetlerinin yürütülmesine ilişkin usul ve esasları düzenlemek amacıyla küçüklerin, evlât edinilmesinde, aracılık faaliyetinin yürütülmesine ilişkin hükümleri kapsadığı; Tanımlar başlıklı 2.maddesinde, "Geçici bakım sözleşmesi'nin, evlât edinilecek küçüğün, bakım ve eğitimi için evlât edinme başvurusu uygun görülen kişi veya eşlerin yanına yerleştirilmesi öncesinde bu kişilerle imzalanan sözleşmeyi; "İl Müdürlüğü"nün, Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu İl Sosyal Hizmetler Müdürlüğünü; "Kurum"un, Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğünü ifade ettiği; 3. maddesinde; evlât edinmede aracılık faaliyetlerinin Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü tarafından yürütüleceği, 5. maddesinde, evlât edinmek isteyenlerden yerleşim yeri Türkiye'de olan Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarının, yerleşim yerlerindeki İl Müdürlüklerine yazılı olarak başvuruda bulunması gerektiği, 9. maddesinde; evlât edinme başvurusunun reddedilmesine, askıya alınmasına veya işlemden kaldırılmasına ilişkin işlemlerin İl Müdürlüğü tarafından başvuru

sahiplerine yazılı olarak bildirileceği, bu işlemlere karşı bildirim tarihinden itibaren onbeş gün içinde İl Müdürlüğü nezdinde itiraz edilebileceği, itirazın komisyon tarafından görüşülerek en geç bir ay içinde kesin olarak karara bağlanacağı ve kararın itiraz edene yazılı olarak bildirileceği, 11.maddesinde; geçici bakım sözleşmesinin imzalanmasından sonra, evlât edinilecek küçüğün, en az bir yıl süreyle bakım ve eğitimi için uygun görülen kişi veya eşlerin yanına yerleştirileceği; 13.maddesinde; izleme süresi sonunda düzenlenen sosyal inceleme raporuna dayalı olarak veya itiraz üzerine komisyon tarafından karar verilerek evlât edinme talepleri uygun görülenlere, sonuç ve evlât edinme kararı alınması için mahkemeye başvurmaları gerektiği hususunun İl Müdürlüğünce yazılı olarak bildirileceği; izleme süresi sonunda düzenlenen sosyal inceleme raporuna göre evlât edinmeleri uygun görülmeyenlerin taleplerinin reddedileceği; ret kararına yazılı bildirim tarihinden itibaren onbeş gün içinde İl Müdürlüğü nezdinde itiraz edilebileceği; itirazın komisyon tarafından görüşülerek en geç bir ay içinde kesin olarak karara bağlanacağı, komisyonca evlât edineceklerin uygun bulunmamaları durumunda küçüğün geri alınacağı; geçerli bir mazeret olmaksızın yazılı bildirim tarihinden itibaren iki ay içerisinde evlât edinme kararı almak üzere mahkemeye başvurulmaması halinde, İl Müdürlüğünce küçüğün geri alınmasına karar verileceği; geçici bakım sözleşmesi süresi içerisinde, ebeveynlik sorumluluğunun yerine getirilmediğinin sosyal inceleme raporuyla saptanması durumunda, sürenin dolması beklenmeksizin de küçüğün geri alınabileceği; 14. maddesinde; 5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanununun 29 uncu maddesi hükmü gereğince evlât edinme kararının mahkeme tarafından on gün içinde o yerin Nüfus Müdürlüğüne bildirileceği düzenlemelerine yer verilmiştir.

Dava dosyasının incelenmesinden; B. Ç. U. isimli çocuğun 21.10.2011 tarihinde doğduğu, annesinin yazılı talebine istinaden evlat edinilmek üzere Valilik Oluru ile Atatürk Çocuk Yuvasına yerleştirildiği, 01.11.2011 tarihinde Evlat Edinme Öncesi Geçici Bakım Sözleşmesi ile Ankara'da, evlat edinme sırasında bulunan davacılar (Necibe-Mustafa Gümüş ailesi) yanına evlat edinilmek üzere yerleştirildiği, bu sözleşmede 10.11.2011 Vali/Uygundur imzası bulunduğu; çocuk ile ilgili olarak Ankara 3.Aile Mahkemesinin 19.12.2011 tarihli ve E:2011/1588, K:2011/1814 sayılı kararı ile koruma kararı alındığı; çocuğun biyolojik annesi Hülya Usta'nın 15.2.2012 tarihli dilekçe ile davalı idareye başvurarak, çocuğun biyolojik babası ile evlendiklerini, çocuğun nüfusta babası tarafından tanındığını, çocuğunu geri almak istediğini belirttiği; anneye cevap olarak verilen 16.03.2012 tarihli ve 6032-2398 yazı ile, adı geçen çocukla ilgili olarak hukuki sürecin başlaması gerekçe gösterilerek talebin reddedildiği; davalı idarece, çocuğun evlat edinilme işlemlerinde ana-baba rızasının aranmaması ile ilgili olarak da 20.2.2012 tarihinde dava açıldığı; davanın Ankara 3. Aile Mahkemesinin 26/12/2012 tarihli ve E:2012/226, K:2012/1901 sayılı kararı ile reddedildiği; rıza aranmaması kararı temyiz aşamasında iken, 02.01.2013 tarihinde davacılar tarafından Ankara 6. Aile Mahkemesinin E:2013/5 sayılı dosyası ile evlat edinme davası açıldığı; temyiz edilen (ana-baba rızası aranmaması ile ilgili) Ankara 3. Aile Mahkemesi kararının Yargıtay 18. Hukuk Dairesince, 20/02/2014 tarih ve E:2014/52, K:2014/2872 sayı ile onandığı, karar düzeltme isteminin de reddedilmesiyle kararın 27.10.2014 tarihinde kesinleştiği; Ankara 6. Aile Mahkemesinde görülen evlat edinme davasının da, (ana-baba rızasının aranmaması ile Ankara 3. Aile Mahkemesinin anılan kararından ve kararın kesinleştiğinden bahisle) 15.12.2014 tarih ve E:2013/5, K:2014/1638 sayı ile reddedildiği; bu kararın hem davacılar, hem de davalı İdarece temyiz edildiği; evlat edinme davası temyiz aşamasında iken, çocuğun biyolojik annesinin Görele Asliye Hukuk Mahkemesinde, çocuğun korunma kararının kaldırılarak kendilerine teslim edilmesine yönelik dava açtığı; verilen yetkisizlik, görevsizlik kararları sonucunda, dosyanın gönderildiği Ankara 3. Çocuk Mahkemesince 2016/125 tedbir talep numarası ile kayda alındığı; mahkemenin talebi üzerine aileler hakkında düzenlenen sosyal inceleme raporlarının mahkemeye sunulduğu; Mahkemece 19.10.2016 tarihinde; Ankara 6. Aile Mahkemesinde görülen evlat edinme davasının kesinleşmesi üzerine karar verilmesi gerektiği gerekçesiyle talebin bu aşamada reddine karar verildiği; Yargıtay 18. Hukuk Dairesinin 11.04.2017 tarihli ve 2017/6334 E.-2017/5438 K. sayılı kararı ile evlat edinme davası ile ilgili karar düzeltme talebinin reddedilmesi üzerine, Ankara 3. Çocuk Mahkemesince davanın esastan görüldüğü ve 14.06.2017 tarihinde, B. Ç. U. hakkında uygulanan bakım tedbiri kararının kaldırılarak Annesi H. U. ve babası R. U.'ya teslimine karar verildiği; gelinen süreç sonunda, davalı İdarece, davacılardan(Necibe-Mustafa Gümüş ailesinden), 28.06.2017 tarihli ve 36569 yazı ile, Ankara 6. Aile Mahkemesinde açtıkları davanın reddedildiği ve kesinleştiğinden bahisle, çocuğun Müdürlüklerine teslim etmelerinin istenildiği; bu kararın tebliği üzerine, davacılar vekili tarafından 28.06.2017 tarihli işlemin iptali istemiyle adli ve idari yargı yerlerinde dava açıldığı anlaşılmıştır.

Bu durumda, "Evlat edinme"ye ilişkin düzenlemeler Medeni Kanun'da yer almış ise de; bu davanın konusunun, doğrudan evlat edinmeye ilişkin bulunmadığı, esasen evlat edinme hususlarına ilişkin sürecin adli yargı yerlerinde açılan davalar ile sonuçlandığı; bu davada ise, çocuğun Valilik Oluru ile önce Çocuk Yuvasına yerleştirildiği, sonrasında da Evlat Edinme Öncesi Geçici Bakım Sözleşmesi ile davacıların yanına evlat edinilmek üzere yerleştirildiği, bu sözleşmede de Valiliğin Uygundur imzasının bulunduğu; daha sonra, çocuğun evlat edinilme işlemlerinde ana-baba rızasının aranmaması ve davacılar tarafından açılan evlat edinme davalarının sonuçlanıp kesinleşmesinden sonra; çocuk ile ilgili olarak Aile Mahkemesinde açılan davanın reddedilerek kesinleştiğinden bahisle, çocuğun Kurumu teslim edilmesi gerektiğine ilişkin 28.06.2017 tarihli davalı idare işleminin tesis edildiği; evlat edinme öncesine ilişkin Valilik Olurlu/uygun görüşlü işlemlerinin idari nitelikte olduğu; yargı süreci sonucunda çocuğun teslim edilmesi gerektiğine ilişkin işlemin de aynı şekilde idari nitelik taşıdığı; idari işleme karşı açılan davanın da, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2/1-a maddesindeki "İdarî işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlâl edilenler tarafından açılan iptal davaları" kapsamında, idari yargı yerinde görüleceği sonucuna varılmıştır.

Öte yandan, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "İdari Dava Türleri ve İdari Yargı Yetkisinin Sınırı" başlıklı 2. maddesinde, idari dava türleri: a)İdari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları, b)İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları, c)Tahkim yolu

öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar olarak sayılmıştır. İdari davalardan olan iptal ve tam yargı davalarında davalı daima idaredir. Bir başka deyişle, idari yargı yerinde açılan bir iptal ya da tam yargı davasına bakılabilmesi için, diğer dava koşullarının yanı sıra, davanın idare aleyhine açılmış olması gerekmekte; idari yargı yerinde gerçek kişiler aleyhine dava açılabilmesine hukuken olanak bulunmamaktadır.

Dolayısıyla görev uyuşmazlığına konu davanın, H. U. ile R.U.'ya ilişkin kısmının; ortada idarece kamu gücüne dayalı olarak ve idari usul ve esaslara göre re'sen ve tek yanlı biçimde tesis edilmiş bir işlem veya eyleminden dolayı hak ve menfaati ihlâl edilenler tarafından idare aleyhine açılmış 2577 sayılı Yasa'nın 2. maddesinde belirtilen davalardan olmadığı; davanın bu kısmının gerçek kişi aleyhine açılan dava olduğu hususu da gözetildiğinde; idari yargının görevine giren bir yanının bulunduğundan söz etmek olanaksızdır

Belirtilen nedenlerle, davanın Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı(Ankara İl Müdürlüğü)'ne ilişkin kısmının görüm ve çözümünde idari yargı yerleri görevli olduğundan, Ankara 23.İdare Mahkemesinin 11.3.2020 gün ve E:2020/492 sayılı başvurusunun, (davalılardan Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı(Ankara İl Müdürlüğü)na ilişkin kısmının) reddi gerekmiştir.

S O N U Ç: Davanın çözümünde İDARİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Ankara 23.İdare Mahkemesinin 11.3.2020 gün ve E:2020/492 sayılı BAŞVURUSUNUN, (DAVALILARDAN AİLE VE SOSYAL POLİTİKALAR BAKANLIĞI(ANKARA İL MÜDÜRLÜĞÜ)NA İLİŞKİN KISMININ) REDDİNE, 28.5.2020 gününde Üye Aydemir TUNÇ'un KARŞI OYU ve OY ÇOKLUĞU İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Hicabi	Şükrü	Mehmet	Birol
DURSUN	BOZER	AKSU	SONER

Üye	Üye	Üye
Aydemir	Nurdane	Ahmet
TUNÇ	TOPUZ	ARSLAN

KARSI OY

Dava, evlât edinme öncesi geçici bakım sözleşmesi ile evlât edinilmek üzere davacıların yanına yerleştirilen çocuk ile ilgili olarak Aile Mahkemesinde açılan davanın reddedilerek kesinleştiğinden bahisle, çocuğun Kuruma teslim edilmesi gerektiğine ilişkin 28.06.2017 tarihli davalı idare işleminin iptali istemiyle açılmıştır.

4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun 305. maddesinde, "Bir küçüğün evlât edinilmesi, evlât edinen tarafından bir yıl süreyle bakılmış ve eğitilmiş olması koşuluna bağlıdır.

Evlât edinmenin her hâlde küçüğün yararına bulunması ve evlât edinenin diğer çocuklarının yararlarının hakkaniyete aykırı bir biçimde zedelenmemesi de gerekir";

312. maddesinde, "Küçük, gelecekte evlât edinilmek amacıyla bir kuruma yerleştirilir ve ana ve babadan birinin rızası eksik olursa, evlât edinmede aracılık yapan kurumun istemi üzerine ve kural olarak küçüğün yerleştirilmesinden önce, onun oturduğu yer mahkemesi bu rızanın aranıp aranmamasına karar verir.

Diğer hâllerde, bu konudaki karar evlât edinme işlemleri sırasında verilir.

Ana ve babadan birinin küçüğe karşı özen yükümlülüğünü yeterince yerine getirmemesi sebebiyle rızasının aranmaması hâlinde, bu konudaki karar kendisine yazılı olarak bildirilir.";

315. maddesinde, "Evlât edinme kararı, evlât edinenin oturma yeri; birlikte evlât edinmede eşlerden birinin oturma yeri mahkemesince verilir. Mahkeme kararıyla birlikte evlâtlık ilişkisi kurulmuş olur.(...)";

320. maddesinde, "Küçüklerin evlât edinilmesine ilişkin aracılık faaliyetleri, ancak Cumhurbaşkanınca yetki verilen kurum ve kuruluşlarca yapılır.

Aracılık faaliyetlerinin yürütülmesine ilişkin hususlar Cumhurbaşkanınca çıkarılan yönetmelikle düzenlenir." {(2) 02/07/2018 tarihli ve 700 sayılı KHK'nin 139 uncu maddesiyle, bu maddenin birinci fıkrasında yer alan "Bakanlar Kurulunca" ibaresi "Cumhurbaşkanınca" ve ikinci fıkrasında yer alan "Tüzükle" ibaresi "Cumhurbaşkanınca çıkarılan yönetmelikle" şeklinde değiştirilmiştir.} " hükmü yer almıştır.

2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanunu (Bu Kanunun adı "Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Kanunu" iken, 03/06/2011 tarihli ve 633 sayılı KHK'nin 35 inci maddesiyle değiştirilmiştir.)'nun 1. maddesinde, "Bu Kanunun amacı; korunmaya, bakıma veya yardıma ihtiyacı olan aile, çocuk, engelli, yaşlı ve diğer kişilere götürülen sosyal hizmetlere ve bu hizmetleri yürütmek üzere kurulan teşkilatın kuruluş, görev, yetki ve sorumlulukları ile faaliyet ve gelirlerine ait esas usulleri düzeni emektedir." ve 22. maddesinde, "Korunmaya ihtiyacı olan çocukların reşit oluncaya

kadar bu Kanun hükümlerine göre Kurumca kurulan sosyal hizmet kuruluşlarında bakılıp yetiştirilmeleri ve bir meslek sahibi edilmeleri hususundaki gerekli tedbir kararı 03/07/2005 tarihli ve 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanununa göre yetkili ve görevli mahkemece alınır. Bu karar için gerekli belgeler Kurumca düzenlenir ve ilgili mahkemeye gönderilir.

Haklarında derhal korunma tedbiri alınmasında zorunluluk görülen çocuklar mahkeme kararı alınıncaya kadar, bu Kanuna göre kurulmuş kuruluşlarda veya aile yanında mahalli mülki amirin onayı alınmak suretiyle bakım altına alınır." denilmiştir.

Küçüklerin Evlat Edinilmesinde Aracılık Faaliyetlerinin Yürütülmesine İlişkin Tüzüğün 1. maddesinde; Tüzüğün, küçüklerin kendi ülkesi içerisinde veya ülkelerarası evlât edinilmesinde aracılık faaliyetlerinin yürütülmesine ilişkin usul ve esasları düzenlemek amacıyla küçüklerin, evlât edinilmesinde, aracılık faaliyetinin yürütülmesine ilişkin hükümleri kapsadığı; Tanımlar başlıklı 2. maddesinde, "Geçici bakım sözleşmesi"nin, evlât edinilerek küçüğün, bakım ve eğitimi için evlât edinme başvurusu uygun görülen kişi veya eşlerin yanına yerleştirilmesi öncesinde bu kişilerle imzalanan sözleşmeyi; "İl Müdürlüğü"nün, Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu İl Sosyal Hizmetler Müdürlüğünü; "Kurum"un, Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğünü ifade ettiği; 3. maddesinde; evlât edinmede aracılık faaliyetlerinin Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü tarafından yürütüleceği, 5. maddesinde, evlât edinmek isteyenlerden yerleşim yeri Türkiye'de olan Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarının, yerleşim yerlerindeki İl Müdürlüklerine yazılı olarak başvuruda bulunması gerektiği, 9. maddesinde; evlât edinme başvurusunun reddedilmesine, askıya alınmasına veya işlemden kaldırılmasına ilişkin işlemlerin İl Müdürlüğü tarafından başvuru sahiplerine yazılı olarak bildirileceği, bu işlemlere karşı bildirim tarihinden itibaren onbeş gün içinde İl Müdürlüğü nezdinde itiraz edilebileceği, itirazın komisyon tarafından görüşülerek en geç bir ay içinde kesin olarak karara bağlanacağı ve kararın itiraz edene yazılı olarak bildirileceği, 11. maddesinde; geçici bakım sözleşmesinin imzalanmasından sonra, evlât edinilerek küçüğün, en az bir yıl süreyle bakım ve eğitimi için uygun görülen kişi veya eşlerin yanına yerleştirileceği; 13. maddesinde; izleme süresi sonunda düzenlenen sosyal inceleme raporuna dayalı olarak veya itiraz üzerine komisyon tarafından karar verilerek evlât edinme talepleri uygun görülenlere, sonuç ve evlât edinme kararı alınması için mahkemeye başvurmaları gerektiği hususunun İl Müdürlüğünce yazılı olarak bildirileceği; izleme süresi sonunda düzenlenen sosyal inceleme raporuna göre evlât edinmeleri uygun görülmeyenlerin taleplerinin reddedileceği; ret kararına yazılı bildirim tarihinden itibaren onbeş gün içinde İl Müdürlüğü nezdinde itiraz edilebileceği; itirazın komisyon tarafından görüşülerek en geç bir ay içinde kesin olarak karara bağlanacağı, komisyonca evlât edineceklerin uygun bulunmamaları durumunda küçüğün geri alınacağı; geçerli bir mazeret olmaksızın yazılı bildirim tarihinden itibaren iki ay içerisinde evlât edinme kararı almak üzere mahkemeye başvurulmaması halinde, İl Müdürlüğünce küçüğün geri alınmasına karar verileceği; geçici bakım sözleşmesi süresi içerisinde, ebeveynlik sorumluluğunun yerine getirilmediğinin sosyal inceleme raporuyla saptanması durumunda, sürenin dolması beklenmeksizin de küçüğün geri alınabileceği; 14. maddesinde; 5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanununun 29 uncu maddesi hükmü gereğince evlât edinme kararının mahkeme tarafından on gün içinde o yerin Nüfus Müdürlüğüne bildirileceği düzenlemelerine yer verilmiştir.

Dava dosyasının incelenmesinden; Başar Çağrı Uzun isimli çocuğun 21.10.2011 tarihinde doğduğu, annesinin yazılı talebine istinaden evlat edinilmek üzere Valilik Oluru ile Atatürk Çocuk Yuvasına yerleştirildiği, 01.11.2011 tarihinde Evlat Edinme Öncesi Geçici Bakım Sözleşmesi ile Ankara'da evlat edinme sırasında bulunan davacılar (Necibe-Mustafa Gümüş ailesi) yanına evlat edinilmek üzere yerleştirildiği, bu sözleşmede 10.11.2011 Vali/Uygundur imzası bulunduğu; çocuk ile ilgili olarak Ankara 3. Aile Mahkemesinin 19.12.2011 tarihli ve E:2011/1588, K:2011/1814 sayılı kararı ile koruma kararı alındığı; çocuğun biyolojik annesi Hülya Usta'nın 15.02.2012 tarihli dilekçe ile davalı idareye başvurarak, çocuğun biyolojik babası ile evlendiklerini, çocuğun nüfusta babası tarafından tanındığını çocuğunu geri almak istediğini belirttiği; anneye cevap olarak verilen 16.03.2012 tarihli ve 6032-2398 sayılı yazı ile, adı geçen çocukla ilgili olarak hukuki sürecin başlaması gerekçe gösterilerek talebin reddedildiği; davalı idarece, çocuğun evlât edinilme işlemlerinde ana-baba rızasının aranmaması ile ilgili olarak da 20.02.2012 tarihinde dava açıldığı; davanın Ankara 3. Aile Mahkemesinin 26/12/2012 tarihli ve E:2012/226, K:2012/1901 sayılı kararı ile reddedildiği; rıza aranmaması kararı temyiz aşamasında iken, 02.01.2013 tarihinde davacılar tarafından Ankara 6. Aile Mahkemesinin E:2013/5 sayılı dosyası ile evlat edinme davası açıldığı; temyiz edilen (ana-baba rızası aranmaması ile ilgili) Ankara 3. Aile Mahkemesi kararının Yargıtay 18. Hukuk Dairesince, 20/02/2014 tarih ve E:2014/52, K:2014/2872 sayı ile onandığı, karar düzeltme isteminin de reddedilmesiyle kararın 27.10.2014 tarihinde kesinleştiği; Ankara 6. Aile Mahkemesinde görülen evlat edinme davasının da, (ana-baba rızasının aranmaması ile Ankara 3. Aile Mahkemesinin anılan kararından ve kararın kesinleştiğinden bahisle) 15.12.2014 tarih ve E:2013/5, K:2014/1638 sayı ile reddedildiği; bu kararın hem davacıların, hem de davalı İdarece temyiz edildiği; evlat edinme davası temyiz aşamasında iken, çocuğun biyolojik annesinin Görele Asliye Hukuk Mahkemesinde, çocuğun korunma kararının kaldırılarak kendilerine teslim edilmesine yönelik dava açtığı; verilen yetkisizlik, görevsizlik kararları sonucunda, dosyanın gönderildiği Ankara 3. Çocuk Mahkemesince 2016/125 tedbir talep numarası ile kayda alındığı; mahkemenin talebi üzerine aileler hakkında düzenlenen sosyal inceleme raporlarının mahkemeye sunulduğu; Mahkemece 19.10.2016 tarihinde; Ankara 6. Aile Mahkemesinde görülen evlat edinme davasının kesinleşmesi üzerine karar verilmesi gerektiği gerekçesiyle talebin bu aşamada reddine karar verildiği; Yargıtay 18. Hukuk Dairesinin 11.04.2017 tarihli ve E:2017/6334, K:2017/5438 sayılı kararı ile evlat edinme davası ile ilgili karar düzeltme talebinin reddedilmesi üzerine, Ankara 3. Çocuk Mahkemesince davanın esastan görüldüğü ve 14.06.2017 tarihinde, Başar Çağrı Uzun hakkında uygulanan bakım tedbiri kararının kaldırılarak Annesi Hülya USTA ve babası Ramazan USTA'ya teslimine karar verildiği; gelinen süreç sonunda, davalı İdarece, davacılardan (Necibe- Mustafa Gümüş ailesinden), 28.06.2017 tarihli ve 36569 sayılı yazı ile, Ankara 6. Aile Mahkemesinde açtıkları davanın reddedildiği ve kesinleştiğinden bahisle, çocuğun Müdürlüklerine teslim etmelerinin istenildiği; bu kararın tebliği üzerine, davacılar vekili tarafından 28.06.2017 tarihli işlemin iptali istemiyle adli ve idari yargı yerlerinde dava açıldığı anlaşılmıştır.

Yukarıda yer alan düzenlemelere göre gerek 4721 sayılı Medeni Kanun gerekse Küçüklerin Evlat

Edinilmesinde Aracılık Faaliyetlerinin Yürütülmesine ilişkin Tüzük uyarınca bu işlemlerin nihai olarak hukuk mahkemesince karara bağlanması gerektiği açıktır.

Öte yandan davanın konusunun hernekadar çocuğun kuruma teslim edilmesine ilişkin

tarihli idari işlemin iptali olmakla birlikte, sözkonusu işlemin niteliğinin evlat edinme öncesi geçici bakım sözleşmesi ile evlat edinilmek üzere davacıların yanına yerleştirilen çocuk ile ilgili olarak Aile Mahkemesinde açılan davanın reddedilerek kesinleştiğinden bahisle, çocuğun kuruma teslim edilmesi gerektiğine ilişkin işlem olduğu, dolayısıyla idarenin kesinleşmiş bir kararın uygulanmasına yönelik Anayasal bir zorunluluğu yerine getirmek amacıyla hareket ederek yargı kararını uygulamaya çalıştığı, takdir yetkisi ile değil, bağlı yetki içinde işlem tesis ettiği tartışmasızdır.

Hukuk Devletinde, yargı kararlarını uygulamak idare açısından Anayasal bir zorunluluktur. İdarenin kesin hüküm niteliği kazanmış yargı kararını uygulamak amacıyla yapmış olduğu işlemlerin bağlamından koparılarak yeniden iptal davasına konu edilmesi, yargı kararlarının uygulanmasını bertaraf edebileceği gibi öngörülemez bir hukuki kaosa yol açacağı çekişmesizdir.

Bu durumda Evlat edinme öncesi geçici bakım sözleşmesi ile evlat edinilmek üzere davacıların yanına yerleştirilen çocuk ile ilgili olarak Aile Mahkemesinde açılan davanın reddedilerek kesinleştiğinden bahisle, çocuğun kuruma teslim edilmesi gerektiğine ilişkin 28.06.2017 tarihli işlemin iptali istemiyle açılan davanın görüm ve çözümü adli yargıya ait olduğu görüşü ile çoğunluk kararına katılmıyorum.

ÜYE

Aydemir TUNÇ